

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE
VOOR DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN

COMMISSION
DES RELATIONS EXTÉRIEURES

VAN

DU

05-04-2000

05-04-2000

Inhoud

Woensdag 5 april 2000

COMMISSIE VOOR DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN - COM 173

Samengevoegde mondelinge vragen van de heer Jef Valkeniers aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "de actieplannen van de NGO's", "de beslissingen omtrent de aanpassingen van de actieplannen van NGO's", "de samenwerkingsakkoorden die door NGO's gesloten worden en de rol van de onafhankelijke deskundigen bij de beoordeling van de programma's" en "de eigen inbreng van NGO's" (nrs. 1328, 1386, 1387, 1388 en 1399)

sprekers : **Jef Valkeniers, Eddy Boutmans**, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking

3

Sommaire

Mercredi 5 avril 2000

COMMISSION DES RELATIONS EXTÉRIEURES COM 173

Questions orales jointes de M. Jef Valkeniers au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "les plans d'action des ONG", "les décisions relatives aux adaptations apportées aux plans d'action des ONG", "les accords de collaboration conclus par les ONG et le rôle des experts indépendants dans l'appréciation des programmes" et "l'apport propre des ONG" (n°s 1328, 1386, 1387, 1388 et 1399)

3

orateurs : **Jef Valkeniers, Eddy Boutmans**, secrétaire d'Etat à la Coopération au développement

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

COMMISSION DES RELATIONS EXTÉRIEURES

RÉUNION PUBLIQUE DU
MERCREDI 5 AVRIL 2000

De vergadering wordt geopend om 14.13 uur door de heer **Geert Versnick**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 14.13 heures par M. **Geert Versnick**, président.

Samengevoegde mondelinge vragen van de heer Jef Valkeniers aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "de actieplannen van de NGO's", "de beslissingen omtrent de aanpassingen van de actieplannen van NGO's", "de samenwerkingsakkoorden die door NGO's gesloten worden en de rol van de onafhankelijke deskundigen bij de beoordeling van de programma's" en "de eigen inbreng van NGO's" (nrs. 1328, 1386, 1387, 1388 en 1399)

Questions orales jointes de M. Jef Valkeniers au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "les plans d'action des ONG", "les décisions relatives aux adaptations apportées aux plans d'action des ONG", "les accords de collaboration conclus par les ONG et le rôle des experts indépendants dans l'appréciation des programmes" et "l'apport propre des ONG" (nos 1328, 1386, 1387, 1388 et 1399)

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, collega's, de actieplannen van de NGO's maken integraal deel uit van hun programma's. Wanneer het programma eenmaal is goedgekeurd, is het dan nog nodig dat ieder jaar experts moeten adviseren over hoeveel subsidies aan die actieplannen mogen worden toegekend ? Zijn dit geen overbodige kosten en worden de DGIS-administratie en het kabinet van de staatssecretaris niet buitenspel gezet, daar deze adviezen de laatste jaren slaafs werden opgevolgd, soms tegen de wil van de dossierbeheerders van DGIS in. Als het programma dan toch is goedgekeurd en de actieplannen in het programma zijn opgenomen, is het dan niet eenvoudiger de subsidie te verdelen over vijf jaar en te geven wat de NGO voorstelt. Zo kan er bijvoorbeeld ieder jaar 20% worden gegeven, of eerst

COMMISSIE VOOR DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN

OPENBARE VERGADERING VAN
WOENSDAG 5 APRIL 2000

30% en dan 15%, maar wel nadat er tussen de NGO, de administratie en het kabinet gemeenschappelijk overleg is gepleegd over de vorm van de verdeling, aangezien het actieplan toch is goedgekeurd ?

Nu komt men ieder jaar opnieuw aandraven met een wijziging van het voor-gestelde actieplan, wat een goede samenwerking tussen Noord en Zuid onmogelijk maakt, omdat men niet weet waar men aan toe is.

In het koninklijk besluit van 25 september 1998 houdende uitvoeringsmaatregelen van het koninklijk besluit van 18 juli 1997 betreffende de erkenning en subsidiëring van NGO's en hun federaties, staat onder Hoofdstuk II, artikel 5 vermeld dat aanpassingen van het NGO-actieplan mogelijk zijn tijdens de uitvoering ervan, op voorwaarde dat deze ernstig worden gemotiveerd. De NGO dient hiertoe de administratie schriftelijk op de hoogte te brengen van de aanpassingen en van de redenen hiervoor. De minister zou dan de beslissing omtrent het al dan niet goedkeuren van de aanpassingen van het actieplan meedelen binnen een termijn van één maand, volgend op de indiening van het aangepaste actieplan.

Ik ken persoonlijk gevallen waarbij de administratie van DGIS slechts na zeven maanden een antwoord verstrekke op een aanvraag tot aanpassing van het actieplan en nadien werd er nog een aanvullend onderzoek door het betrokken sectiehoofd gevraagd. Zo liet het uiteindelijk antwoord nog eens twee maanden op zich wachten, wat in het totaal negen maanden geeft.

Mijnheer de staatssecretaris, hoe kan men, wanneer het om een joint venture gaat, van de andere partner verwachten dat hij negen maanden op een antwoord wacht ? Wanneer deze joint venture zich bovendien met een handelsactiviteit bezig houdt, wordt deze werkwijze helemaal onmogelijk.

Kan het feit dat men negen maanden op een antwoord moet wachten, in overeenstemming worden gebracht met Hoofdstuk II, artikel 5 van het genoemde koninklijk besluit ?

Jef Valkeniers

Hetzelfde koninklijk besluit bepaalt dat kleine NGO's minstens een samenwerkingsakkoord met een andere NGO of met een VZW moeten hebben afgesloten om te kunnen genieten van gunstige subsidievoorwaarden. Het vermelde koninklijk besluit bepaalt echter niet hoe dit samenwerkingsakkoord er moet uitzien, bijvoorbeeld wat de intensiteit of de manier van samenwerken betreft.

Ik ken persoonlijk een NGO die vanwege een onafhankelijke expert een ongunstige beoordeling kreeg voor een programma omdat hij meende dat het samenwerkingsverband veel te los was. Waarop is die beoordeling gebaseerd? Nergens bestaan immers voorschriften terzake.

Mijn vragen zijn dan ook zeer duidelijk. Valt een op dergelijke argumentatie gesteunde beoordeling op wettelijke basis te verdedigen? Zo niet, hoe kan deze sanctie en haar financiële gevolgen worden ongedaan gemaakt?

De negatieve beoordeling van een programma door een onafhankelijk expert werd in een aantal gevallen op basis van onjuiste gegevens opgemaakt. Indien dit het geval is en de betrokken expert dit ook toegeeft, hoe kunnen dan de financiële sancties die de NGO opliep worden ongedaan gemaakt?

Meer in het algemeen bestaat er een terugkerende klacht dat experts onvoldoende vertrouwd zijn met terreinen als educatie en dienstverlening. Op basis van welke criteria worden de experts aangeduid en zou de rol van deze deskundigen niet beter aan de administratie worden overgelaten? Daar zit toch een maximum aan expertise geconcentreerd?

Mijnheer de staatssecretaris, u kent mijn argumenten, ik durf deze expert niet als onafhankelijk betitelen, aangezien zij in het verleden al zo veel opdrachten van bepaalde NGO's hebben gekregen dat zij niet langer als objectief kunnen worden beschouwd.

Mijn volgende vraag handelt over hetzelfde koninklijk besluit. Hierin staat dat de eigen inbreng van de NGO op gebied van partnerfinanciering en educatiedienstverlening voor maximum 50% mag bestaan uit bijdragen van andere overheden, zoals provincies en gemeenten. De andere 50% dienen afkomstig te zijn uit privé-bronnen. Ik stel vast dat bepaalde NGO's van het NCOS bijdragen krijgen die tot 50% oplopen van hun eigen bijdrage, terwijl dat percentage bij anderen slechts 10% of minder bedraagt.

Ook stel ik vast dat bijdragen geschonken door ziekenfondsen en vakbonden, die toch voor een groot deel door de overheid worden gefinancierd, worden beschouwd als

privé-schenken en schenkingen door de achterban van de betrokken NGO's. Vandaar mijn vraag: vanwaar dit onderscheid tussen beide bronnen in de eigen inbreng van een NGO? Zou men dit onderscheid eigenlijk niet beter laten vallen?

Als een grote NGO met veel geld door de firma Ketels vijftigduizend brieven laat sturen naar de hele medische en paramedische sector met een mooie folder erbij, brengt dit inderdaad een bepaald bedrag op. Kan men dit een achterban noemen? Meer nog, kan men het principe van de eigen inbreng niet beter achterwege laten? Trouwens, in Zweden en Nederland - zeker niet de minste landen op het gebied van ontwikkelingssamenwerking - is een dergelijk systeem onbestaande en toch hebben die mensen een zeer ruime expertise.

Mijn volgende vraag sluit aan bij de vorige en handelt over het afkeuren van bepaalde programma's van NGO-samenwerkingsverbanden in 1998, die nadien in tweede lezing toch volledig of gedeeltelijk werden goedgekeurd. Het resultaat was dat de subsidiëring van deze NGO's fel werd beknot, zodat het voor hen een hele klus werd om de begroting aan de actieplannen aan te passen. Dit alles had tot gevolg dat de eerste schijf slechts in juli 1998 werd uitbetaald, meer dan zes maanden na het jaar-begin.

Mijnheer de staatssecretaris, graag vernam ik hoe het kon dat deze NGO's de volledige financiering - eigen inbreng en subsidies - konden realiseren voor 31 december 1998. Men mag de schijven immers slechts in volgorde overschrijven indien men voldoende bewijzen heeft gekregen dat het geld werd besteed zoals gepland. Als de administratie zorgt voor maanden vertraging, kan men dan nadien nog eisen dat een NGO tijdig met de papieren klaar is? Hoe kan men bij een eerste betaling in juli eisen dat alles tegen 31 december in orde komt? Volgens mij is dit totaal onmogelijk.

Mijnheer de staatssecretaris, ik heb geprobeerd om in vijftien minuten deze situatie uiteen te zetten. Ik dank u bij voorbaat voor uw antwoord.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans**: Mijnheer de voorzitter, collega Valkeniers, de medefinanciering of de subsidiëring die aan niet-gouvernementele organisaties wordt toegekend, is uiteraard onderworpen aan bepaalde reglementeringen. Aangezien het om niet-gouvernementele organisaties gaat, lijkt het mij ook logisch dat de overheid daarvan niet alle kosten voor zijn rekening neemt. De medefinanciering is enerzijds, een gegeven waardoor de overheid een particulier initiatief ondersteunt maar niet overneemt en anderzijds, wordt het feit dat men een eigen financiering moet zien te krijgen gezien als een manier om aan te tonen dat men een achterban bezit, of dat men in elk geval een maatschappelijk draagvlak heeft.

Eddy Boutmans

Wat de eerste kwestie betreft, denk ik dat we moeten inzien dat het nagaan van de jaaractieplannen door experts, samen met DGIS, geen overbodige luxe is. Door het goedkeuren van het programma - in principe een vijfjarenprogramma - is er slechts een indicatieve goedkeuring. Dat programma bevat immers een strategisch kader : de doelstellingen van de vereniging, haar werkwijze, waar ze vooral haar werk doet. De goedkeuring daarvan houdt echter geen rechtstreekse budgettaire toewijzing in. Wij kunnen dat trouwens niet. Het budget wordt krachtens de grondwet jaarlijks opgesteld. Dat probleem komt ook bij andere punten soms te voorschijn. Het is een realiteit. De goedkeuring van een vijfjarenprogramma is een indicatieve aangelegenheid. In het koninklijk besluit van 18 juli 1997 staat uitdrukkelijk dat die jaarprogramma's voorgelegd moeten worden en dat binnen de budgettaire mogelijkheden wordt nagegaan in welke mate ze medegefinancierd kunnen worden.

Wij kunnen niet anders dan dat plan per plan te doen om deze eenvoudige reden. Ik ben bereid om na te gaan of het niet simpeler en minder bureaucratisch kan. Ik stel me daarbij ook soms vragen. Het onderzoek en de bespreking van die jaaractieplannen lijkt me ook een gelegenheid te zijn voor de vereniging en de administratie om in een dialoog te treden over hun werking.

Jaarlijks hebben wij dus een budget voor niet-gouvernementele organisaties. Dat budget bedraagt dit jaar een goede drie miljard frank. De aanvragen belopen 3,9 miljard, bijna vier miljard. Daar moet uiteraard een arbitrage worden gemaakt.

Zonder externe experts zou men kunnen zeggen dat de administratie bepaalde NGO's bevoordeelde of dat er geen mogelijkheid bestond externe expertises in te brengen. In de reglementering is er ooit plaats gemaakt voor advies door externe experts en ik ben geneigd om dat positief te vinden. Het is geen wet van meden en perzen dat het zo moet gebeuren; de administratie zou het ook volledig zelf kunnen doen. Maar dat zou ten eerste, niet vlugger gaan omdat de administratie al het werk zelf zou moeten doen en ten tweede, meen ik dat de inbreng van externe experts een element van objectivering of toetsing van de criteria meebrengt.

In een tweede fase gaat het dossier inderdaad naar de zogenaamde harmonisatiecel, omdat moet worden bekeken hoeveel van die programma's vatbaar zijn voor goedkeuring. Over hoeveel geld gaat het in totaal ? Als het totaal bedrag hoger is dan het beschikbare hebben we geen andere keuze dan een regeling te treffen. Ik kan u in elk geval signaleren dat, zeker voor de dossiers die ik heb behandeld, de adviezen van het tweespan - in DGIS-jargon spreekt men van het binoom - administratie en experts, een zeer belangrijk element in het dossier vormen.

Ik wil er bovendien op wijzen dat wij een nieuwe regeling hebben ingevoerd. Alle NGO's die minder krijgen dan ze hebben aangevraagd, hebben veertien dagen de tijd om tegen die gemotiveerde beslissing hun argumentatie schriftelijk in te dienen. Dit is volgens mij een goede maatregel die de transparantie bevordert en de rechten van de verdediging respecteert. Na ontvangst van hun argumenten hebben wij in een aantal gevallen de beslissing aangepast. Waarschijnlijk is het geen ideaal systeem, maar ideale systemen zijn moeilijk te bedenken. We kunnen alleen maar proberen om het zo goed mogelijk te doen.

Nu kom ik tot uw vraag over de mogelijke aanpassing van de jaarprogramma's. Volgens u zijn er gevallen waarbij de administratie pas na zeven maanden antwoordde. Het is voor ons niet gemakkelijk om te weten over welk geval u het precies heeft, maar ik heb een vermoeden. Op 12 maart 1999 werd inderdaad een aanvraag ingediend, maar naar verluidt als onderdeel van een brief waarin een aantal onderwerpen werd behandeld.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Dat is niet juist. We hebben het met de beheerder van het dossier zelf besproken. Die persoon was er echter maar gedurende twee maanden, daarna was het weer iemand anders.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Misschien gaat het over een ander dossier. Men zegt mij dat er inderdaad een brief is aangekomen, maar met nog andere onderwerpen, en dat heeft verwarring veroorzaakt. Daarom heeft men daarop niet tijdig geantwoord. Van 12 maart 1999 tot 4 oktober 1999, dat is inderdaad een zevental maanden. Ik ben het ermee eens dat men dit zoveel mogelijk moet vermijden. We doen echter ons best om de problematiek van de betrokken VZW in al haar aspecten op te lossen. De administratie heeft mij gezegd dat er voor het overige geen gevallen bekend zijn waar dit zeven maanden geduurd heeft. Het lijkt dus niet om een algemeenheid te gaan. We zullen de administratie vragen om in de toekomst sneller te handelen, want dit is uiteraard de bedoeling.

Ik wil nu antwoorden op uw vraag over de samenwerkingsakkoorden. In de reglementering worden hiervoor geen strenge voorwaarden bepaald. Het was de bedoeling om met die regeling de coherentie te bevorderen. U had vernomen dat de NGO een ongunstige beoordeling heeft gekregen op basis van onjuiste gegevens.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Dat is mijn volgende vraag, mijnheer Boutmans. Volgens de argumentering kreeg het programma een negatieve beoordeling van een onafhankelijke expert.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Dat was op basis van onjuiste gegevens.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Die man heeft zich daarvoor verontschuldigd. Maar door die negatieve beoordeling werd het programma in eerste instantie afgekeurd en kreeg het nadien veel minder.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Ik ben er voorstander van dat de rechten van iedereen worden gerespecteerd. Wanneer men op een bepaald ogenblik aantoonbaar dat een advies is totstandgekomen op basis van verkeerde gegevens, dan moet dat op een bepaalde manier worden rechtgezet. Ik kan moeilijk in het algemeen antwoorden op de vraag of er geoordeeld wordt op basis van onjuiste gegevens, maar ik hoop van niet. Ik denk dat ik ongeveer weet waarover het hier gaat. We proberen de situatie op te lossen.

De deelname van experts is volgens mij een bijkomende garantie. Ik sluit niet uit dat een expert bijvoorbeeld bevooroordeeld kan zijn of banden kan hebben met, maar als het ons tijdig gesignaleerd wordt, kunnen we dat oplossen.

Als we geen externe experts zouden aantrekken, zou men de ambtenarij hoogstwaarschijnlijk verwijten dat ze almachtig beslist, dat er geen enkele inspraak van derden is, enzovoort. Dit is niet gemakkelijk op te lossen. Mijn kabinetsmedewerkers, die dat van nabij volgen, zeggen mij dat zij de indruk hebben dat dit zeer uitgebreide werk ernstig gebeurt en dat de deskundigen er een ernstige en grondige inbreng in hebben.

Het gaat om meer dan 80 actieplannen die moeten worden onderzocht binnen een zo kort mogelijke termijn. Terecht vraagt men dat dit tijdig zou gebeuren. Dit jaar zijn wij erin geslaagd om tegen de tweede helft van januari alle plannen te beoordelen en die beoordeling ook naar alle betrokkenen te sturen. Er was in 15 dagen reactietijd voorzien. Wat dat betreft was er een belangrijke stap vooruit gezet.

U signaleert, niet helemaal ten onrechte, dat er een tekort is aan grondige expertise op het vlak van educatie en dienstverlening. Dat mag, zegt men mij, niet worden overdreven. De bijzondere evaluator die is aangesteld om de diverse ontwikkelingsprogramma's te onderzoeken en te evalueren heeft in zijn jaarprogramma vermeld dat hij een evaluatie zal maken van de educatieprogramma's van de niet-gouvernementele organisaties. Misschien krijgen we daar dan toch van buitenuit binnenkort een objectivering.

De adviescommissie inzake NGO's werkt aan een meer concrete omschrijving van de sectoren educatie en dienstverlening in de hoop dat we dan ook objectiever zullen kunnen oordelen. Het probleem is reëel, maar mag niet worden overdreven. Men werkt eraan.

U hebt het ook over de afkeuring van bepaalde NGO-programma's en samenwerkingsverbanden in 1998. Dit liep inderdaad veel vertraging op en dat slepen we ook nog een beetje mee, maar het is nu toch al grotendeels opgelost. De oorzaak daarvan was de wijziging in de reglementering. De administratie moest zich daaraan aanpassen, nieuwe procedures volgen en dergelijke.

De overgangsmaatregel van het koninklijk besluit van 18 juli 1997 bepaalde dat de programma's konden worden ingediend tot 31 december 1997 en dat de minister zijn antwoord ten laatste op 31 januari 1998 moest geven. Dat bleek niet mogelijk te zijn. Het werd uiteindelijk april 1998 en in mei 1998 werden de eerste besluiten ondertekend.

Als compensatie werden de eerste twee tranches voor 1998 samen uitbetaald. Men deed dit als poging om het gemakkelijker te maken voor de betrokken organisaties. Zijn zij nu niet in de mogelijkheid geweest om hun jaarprogramma te financieren ? Voor de werking op het terrein in het buitenland mogen kosten worden ingebracht tot 31 mei.

Praktisch gezien is dat dan veeleer 30 april, want men moet het nog kunnen verwerken. Blijkbaar hebben de meeste NGO's kans gezien om dat inderdaad te doen. Bovendien worden de saldo's niet teruggevorderd maar het volgende jaar in mindering gebracht op het toegekende bedrag. Misschien is het financiële resultaat hetzelfde, maar het is aanzienlijk minder brutaal. Wat het jaar 1998 betreft kunnen wij dus niet anders dan toegeven dat er een ernstig probleem was. Wij zullen onze uiterste best doen om dat niet meer te herhalen.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Wat met de 50%-bijdrage uit de overheidsinstellingen ? Worden de vakbonden en de ziekenfondsen beschouwd als privé-instellingen ?

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Het onderscheid tussen privé- en publieke bijdragen lijkt mij terecht, precies omdat de filosofie is dat de NGO een zeker maatschappelijk draagvlak moet hebben, wat nog iets anders is dan het verkrijgen van financiering bij diverse overheden. Het wordt voor de helft in aanmerking genomen, wat toch niet zo slecht is.

Ziektenfondsen en vakbonden zijn natuurlijk een andere zaak. Dat zijn geen overheden. Ziektenfondsen en vooral vakbonden worden bij mijn weten maar voor zeer beperkte activiteiten door de overheid gesubsidieerd en zijn dus zeker geen overheidsinstellingen.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Er gaat heel wat geld van de Staat naar de vakbondsverenigingen.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Goed, maar men kan moeilijk zeggen dat de vakbonden een overheid zijn. Het is een tegenpartij van de overheid. Men kan over hun structuren en reglementering veel zeggen, maar ik kan hen niet als een publiekrechtelijke instelling beschouwen. Voor ziekenfondsen geldt hetzelfde. Ik begrijp uw bezwaar tegen dat soort financiering maar de reglementering verbiedt niet dat er een deel van de financiering via vakbonds- of ziekenfondskanalen gebeurt.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Ik heb nog een aantal vragen.

De **voorzitter** : Groepeer u ze dan.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Uw bezwaar is dat er ook financiering gebeurt door het NCOS.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Ja. Het geld dat door het NCOS wordt gegeven, wordt als een particuliere bijdrage beschouwd, hoewel het geld is dat over het hele land wordt geïnd.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Dat is de 11.11.11-actie. Dat is toch geen staatsfinanciering. De 11.11.11-actie betekent het collecteren van fondsen op straat.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Dan moeten wij het hebben over de verdeling. Ik ben als burgemeester ooit afgevaardigde van de gemeente geweest bij de Brusselse Intercommunale Watermaatschappij. Daar werden de algemene onkosten verdeeld volgens een aansluiting. Een groot gebouw in Brussel met 300 appartementen was een aansluiting. Een klein huis was ook een aansluiting. Ik wil daarmee zeggen dat men de verdeling van de fondsen ook naar zijn hand kan zetten.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Ik zou er toch voor pleiten een onderscheid te maken tussen gouvernementele - wat eventueel ook het lokale en het provinciale niveau kan omvatten - en niet-gouvernementele instellingen. Het NCOS is geen gouvernementele instelling.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de staatssecretaris, wat de medefinanciering betreft, zegt u dat het allemaal heel logisch is. Nochtans, in landen zoals Zweden en Nederland, die zeker niet minder progressief zijn dan ons land, bestaat medefinanciering niet. U zegt dat dat noodzakelijk is om een maatschappelijk draagvlak te hebben.

Op dat vlak ben ik het niet eens met uw houding terzake.

Ik ben het evenmin met u eens, mijnheer de staatssecretaris, wanneer u zegt dat het programma moet worden goedgekeurd, niet het budget. Immers, samen met een programma moeten zowel de actieplannen als de financieringsaanvraag worden voorgelegd. Dat is trouwens precies de astuce van de fameuze programma-financiering. Voor het overige is het juist dat de actieplannen worden goedgekeurd rekening houdend met de budgettaire mogelijkheden.

U hoorde mij niet zeggen dat de administratie sommige dossiers bevoordeelt. Ik heb trouwens meer vertrouwen in de administratie dan in experts voor de behandeling van dergelijke dossiers. Volgens u zou de administratie aldus al het werk moeten doen; welnu, dat is thans ook het geval. De administratie moet de dossiers aanbrengen die vervolgens aan een dossierbeheerder worden overgemaakt en daarna aan een kabinetsmedewerker.

Wel ben ik het met u eens, mijnheer de staatssecretaris, dat het feit dat thans beroep kan worden ingesteld tegen de subsidiëring, een positief element is.

Wat de joint ventures betreft, ben ik het oneens met het antwoord van de administratie. Wij beschikten over een dossierbeheerder met wie wij deze zaak konden bespreken, maar jammer genoeg volgden er vier dossierbeheerder elkaar op, op twee jaar tijd. De laatste in dienst is echter omzeggens onbereikbaar omdat hij van oordeel is dat hoe meer hij ons moet ontvangen, hoe meer werk hij heeft. En nu al beweert hij zijn werkvolume niet meester te raken.

Voorts noteer ik dat u het ermee eens bent dat het samenwerkingsverband niet goed is opgesteld. Duidelijkheid hieromtrent is wenselijk.

Op het vlak van educatie en dienstverlening bent u eveneens van mening dat er een en ander moet worden aangepast. Daarop kunnen wij later nog ingaan.

Mijnheer de staatssecretaris, mag ik u vragen de werkwijze en de reglementering van uw voorganger niet klakkeloos over te nemen. Uw beleidsplan geeft mij echter de indruk een voortzetting te zijn van het vorige beleid met alle fouten. Welnu, als een en ander verkeerd draait en u bent van oordeel dat er wijzigingen moeten worden aangebracht, dan moet u initiatieven nemen in dit zin.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Mijnheer de voorzitter, zowel het Nederlandse als het Zweedse systeem hebben voor- en nadelen.

Eddy Boutmans

Het Zweedse systeem ken ik minder goed, maar ik heb wel de indruk dat de Nederlandse NGO-wereld nogal "verambtelijkt" is. Hoe dan ook, dat is mijn persoonlijke appreciatie.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 14.44 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 14.44 heures.*
